

реца никой не смѣше да обади, и той вече нищо не научи за своя прוקуденъ синъ.

А годинитѣ течеха.

Буйниятъ Халиловъ синъ преброди съ войската Тунисъ, Алжиръ и Египетъ, учуди съ храбростта си свои и врагове и за подвизитѣ му самиятъ султанъ научи. Скоро името му стана страшилище за врага и честъ за войскитѣ, които предвождаше. А когато прегази съ ордата си Египетъ, той получи титлата паша и стана най-младиятъ и най-храбриятъ паша въ Падишаховата империя.

И върна се въ Шуменъ Рашидъ съ много почести и богатства, па

ницитѣ на западнитѣ владения на Падишаха не бѣха виждали. Тѣй той искаше да възслави Аллаха и увѣковѣчи победитѣ, отъ които се връщаше. А въ Търново, Габрово и Пловдивъ проводи хора да му доведатъ най-изкуснитѣ майстори-зидари.

Шестъ месеца мъкна раята камъкъ, дърво и пѣськъ. Шестъ месеца каменодѣлци дѣлаха, шестъ месеца зидаха зидаритѣ и сградиха на Аллаха храмъ, какъвто Рашидъ паша бѣше виждалъ само въ султанскитѣ земи на изтокъ. А когато следъ половинъ година майсторитѣ отупаха престилки и прибраха съчивата си, Рашидъ Халилъ паша допрати хаберь да му доведатъ изкусни зографи отъ Тръвна, Самоковъ и Дебъръ да украсятъ стениитѣ на джамията и изпишатъ златни надписи отъ Корана. Три месеца работиха зографитѣ. Когато свършиха, Рашидъ паша повика двама отъ своитѣ войници и имъ рече:

— Идете още днесъ въ Мадара и ми доведете Халилъ-баба. Той е най-стариятъ човѣкъ въ се-

заповѣда да му събератъ триста души рая отъ селата, съ коли и коне, да носятъ камъни, пѣськъ и дърва. Че бѣ намислилъ да вдигне въ Шуменъ джамия, каквато посел-

лото. Ще наидете кжщата му въ долната махала.

А когато на другия день войницитѣ дойдоха и съобщиха на пашата, че сж довели и настанили

